

Arrest

nr. 219 324 van 2 april 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VAN DER STRAETEN
Justitieplein 5 / 1
9200 DENDERMONDE**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 16 november 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 9 november 2018 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 januari 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VANHECKE, die *loco* advocaat K. VAN DER STRAETEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 9 november 2018 werd beslist tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

1.2. Op diezelfde dag werd eveneens een inreisverbod van drie jaar opgelegd (bijlage 13sexies). Dit is de thans bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

"(...)

Aan de Heer, die verklaart te heten:

Naam : Z.

voornaam : S.

geboortedatum : 10.09.1992

geboorteplaats : <AANVULLEN - LIEUNAISSANCE>

nationaliteit: Marokko

In voorkomend geval, ALIAS:

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 09.11.2018 gaat gepaard met dit inreisverbod

REDEN VAN DE BESLISSING:

Voorafgaandelijk deze beslissing werd betrokkene gehoord door de politiezone van PZ Deinze-Zulte op 06.10.2018 en in het gesloten centrum op 08.10.2018, er werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;

2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene verklaart sinds 3 maanden in België te verblijven.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zij verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat hem betekend werd op 11.09.2018.

De betrokkene heeft niet het bewijs geleverd dat hij deze beslissing heeft uitgevoerd.

Een proces-verbaal werd opgemaakt te zijnen laste wegens slagen en verwondingen. (PV GE.43.L6.004289/2018 van de politiezone van Deinze-Zulte.)

Gezien het gewelddadige karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft geen gevolg geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 11.09.2018 dat hem betekend werd op 11.09.2018.

Redenen waarom hem een inreisverbod wordt opgelegd.

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van drie jaar:

Betrokkene werd op 06.10.2018 gehoord door de politiezone van Deinze-Zulte en verklaarde dat hij sinds 3 maanden in België verblijft en niet kan terugkeren naar zijn herkomstland wegens 'problemen'.

Betrokkene werd op 8.10.2018 gehoord in het gesloten centrum. Daar verklaarde hij dat hij naar België kwam om zijn broer, O. Z., te bezoeken. Dit geeft hem echter geen automatisch recht op verblijf.

Betrokkene verklaart geen partner of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben.

Hij verklaarde niet naar Marokko te kunnen terugkeren uit vrees voor de Marokkaanse autoriteiten. Er werd betrokkene vervolgens expliciet gevraagd of hij een verzoek tot internationale bescherming wenst in te dienen in België, maar hij weigerde. Er kan dus getwijfeld worden aan zijn verklaringen. Hij verklaarde een positieve beslissing te hebben gekregen in het kader van een verzoek tot internationale bescherming in Spanje. Betrokkene kon echter niet worden teruggevonden in de EURODAC databank, noch kan hij Spaanse verblijfsdocumenten voorleggen.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Gezien het gewelddadige karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel.

(...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat hij uiteenzet als volgt:

"2.1. Eerste en enige middel: schending van art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van art. 74/11 en 74/13 van de Verblijfswet van 15 december 1980. van art. 8 EVRM. van de zorgvuldigheidsplicht en van het redelijkheidsbeginsel

De wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen stipuleert in artikel 2 en 3 als volgt:

"Art. 2. De bestuurshandelingen van de besturen bedoeld in artikel 1 moeten uitdrukkelijk worden gemotiveerd.

Art. 3. De opgelegde motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Zij moet afdoende zijn."

"Afdoende" impliceert volgens rechtspraak van de Raad Voor Vreemdelingenbetwistingen "dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing" (RW arrest nr. 186 105 van 27 april 2017).

Artikel 74/11 van de Verblijfswet luidt als volgt:

§ 1. De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen ... ;

1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;

2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

De maximale termijn van drie jaar bedoeld in het tweede lid wordt op maximum vijf jaar gebracht indien 1° de onderdaan van een derde land fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden;

2° de onderdaan van een derde land een huwelijk, een partnerschap of een adoptie uitsluitend heeft aangegaan om toegelaten te worden tot verblijf of om zijn recht op verblijf in het Rijk te behouden

De beslissing tot verwijdering kan gepaard gaan met een inreisverbod van meer dan vijf jaar, indien de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

§ 2. De minister of zijn gemachtigde onthoudt zich er van een inreisverbod op te leggen wanneer hij het verblijf van de onderdaan van een derde land overeenkomstig artikel 61/3, § 3, of 61/4, § 2 beëindigt, onverminderd § 1, tweede lid, 2°, op voorwaarde dat hij geen bedreiging vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid.

De minister of zijn gemachtigde kan zich onthouden van het opleggen van een inreisverbod in individuele gevallen, omwille van humanitaire redenen.

§ 3. Het inreisverbod treedt in werking de dag waarop de beslissing met betrekking tot het inreisverbod wordt betekend.

Het inreisverbod kan niet ingaan tegen de bepalingen betreffende het recht op internationale bescherming, zoals gedefinieerd in de artikelen 9ter, 48/3 en 48/4.

De beslissing tot verwijdering kan gepaard gaan met een inreisverbod van meer dan vijf jaar, indien de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

Bij het opleggen van een inreisverbod moet rekening gehouden worden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

Zelfs wanneer er sprake is van een veroordeling, dan is dit op zich niet voldoende om te oordelen dat er een ernstig gevaar is voor de openbare orde. Er dient in ieder individueel geval te worden nagegaan of er sprake is van een actueel en ernstig gevaar voor de samenleving.

Verzoeker voert aan dat deze analyse in casu niet gebeurd is. Te meer nu er nog geen sprake is van een veroordeling, kan niet ernstig voorgehouden worden dat hij een ernstig gevaar voor de samenleving vormt. Het tegendeel is immers geenszins bewezen door een loutere verwijzing naar een proces-verbaal dat ten zijnen laste werd opgesteld. Er wordt melding gemaakt van "het gewelddadige karakter van deze feiten", maar op heden staat allesbehalve vast dat verzoeker zich schuldig maakte aan deze feiten. Stellen dat verzoeker deze feiten heeft gepleegd, zou een ernstige schending zijn van het fundamentele principe van het vermoeden van onschuld. Verzoeker heeft immers heden nog niet zijn verweer kunnen voeren wat de waarachtigheid van deze tenlastelegging betreft. Het is bijgevolg disproportioneel om op de loutere basis van een proces-verbaal te stellen dat verzoeker een gevaar voor de openbare orde zou betekenen.

Verder merkt de gemachtigde op dat er een 'risico op onderduiken' bestaat, nu "7° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn". Echter heeft betrokken een vaste verblijfplaats bij zijn broer, dhr. Z. O.

Het familieleven van verzoeker maakt een tweede en bijzondere specifieke omstandigheid uit.

Art. 8 EVRM stipuleert:

"Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privéleven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling.

Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economische welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en de vrijheden van anderen."

Dit artikel primeert op de bepalingen van de Verblijfswet (RvS 22 december 2010, nr. 210 029).

Overeenkomstig artikel 8 EVRM zijn staten verplicht het recht op een familie- en gezinsleven te eerbiedigen en hiervoor de nodige middelen op een actieve wijze aan te wenden. Deze legale fundering is van zeer doorslaggevend belang, en bijgevolg meent verzoeker dat de beslissing een overschrijding van macht inhoudt.

Het is correct dat deze eerbiediging niet absoluut is, maar de uitzonderingen dienen beperkend te worden geïnterpreteerd en dienen proportioneel te zijn. Het is de taak van de administratieve overheid om vóór het nemen van een beslissing zoals deze die bestreden wordt, een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek te doen.

Hierbij is het nodig dat een belangenafweging wordt gemaakt, wat door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen reeds als volgt werd verwoord (R.v.St. arrest van 31 maart 2017, nr. 184.951):

"Uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens volgt dat bij de belangenafweging in het kader van het door artikel 8 van het EVRM beschermde recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven een "fair balance" moet worden gevonden tussen het belang van de vreemdeling en diens familie enerzijds en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde anderzijds. Daarbij moeten alle voor die belangenafweging van betekenis zijnde feiten en omstandigheden kenbaar worden betrokken.

De Raad oefent slechts een wettigheidscontrole uit op de bestreden beslissing. Bijgevolg gaat de Raad na of de verwerende partij alle relevante feiten en omstandigheden in haar belangenafweging heeft betrokken en, indien dit het geval is, of de verwerende partij zich niet ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat die afweging heeft geresulteerd in een "fair balance" tussen enerzijds het belang van een vreemdeling bij de uitoefening van het familie en gezins-/privéleven hier te lande en anderzijds het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde."

De nood aan deze belangenafweging wordt hernomen in artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet:

"Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land. "

Verzoeker voert aan dat de gemachtigde bij de bepaling van de duur van het inreisverbod onvoldoende heeft gekeken naar de specifieke familiale omstandigheden, en bijgevolg ook gefaald heeft de nodige belangenafweging te maken in het kader van art. 8 EVRM en art. 74/13 Vreemdelingenwet.

In het bevel om het grondgebied te verlaten wordt met betrekking tot het familieleven van verzoeker gesteld: "Het feit dat de familieleden van betrokkene in België verblijven, kan niet worden behouden in het kader van de bepalingen van artikel 8 §1 van het EVRM aangezien betrokkene inbreuken heeft gepleegd die de openbare orde van het land schaden zoals bepaald in artikel 8 §2 van het EVRM. Uit de bepalingen van het tweede lid van art. 8 van het EVRM blijkt dat het recht op eerbiediging /sic; van het privé- en gezinsleven niet absoluut is. "

In het inreisverbod wordt geen enkele keer verwezen naar de familiale omstandigheden van verzoeker.

Verzoeker voert aan dat hij in België meerdere familieleden heeft. Het loutere feit dat verzoeker een strafrechtelijke inbreuk gepleegd heeft, is op zich geenszins een afdoende verklaring waarom een inreisverbod van 3 jaar proportioneel zou zijn. Nergens blijkt dat de gemachtigde bij het vaststellen van de duur van het inreisverbod rekening heeft gehouden met enige familierelaties. Zeker in het licht van zijn jonge leeftijd is een inreisverbod van 3 jaar disproportioneel - hierdoor kan een feitelijke onmogelijkheid ontstaan een deel van zijn familiaal leven te onderhouden.

De motivering in de bestreden beslissing is hierom niet draagkrachtig in het licht van art. 8 EVRM, gezien blijkt dat de gemachtigde onvoldoende afweging heeft gemaakt tussen de belangen van de staat in het voeren van een immigratiecontrole enerzijds, en deze van verzoeker en zijn familie anderzijds.

Hierom dient een schending te worden vastgesteld van art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van art. 74/11 en 74/13 van de Verblijfswet van 15 december 1980, van art. 8 EVRM, van de zorgvuldigheidsplicht en van het redelijkheidsbeginsel.

Uit al het bovenstaande blijkt dat het eerste middel ernstig is."

2.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (RvS 11 juni 2002, nr. 107.624).

Verzoeker voert aan dat het misdrijf van slagen en verwondingen waar de bestreden beslissing op gesteund is - evenals 'het gewelddadige karakter van deze feiten' - niet afdoende blijkt en strijdig is met het vermoeden van onschuld. Hij wijst erop dat er geen sprake is van een strafrechtelijke veroordeling.

Bij het nemen van een bestuursrechtelijke beslissing op grond van motieven van openbare orde, is het niet vereist dat de betrokkene wegens diezelfde feiten (reeds) strafrechtelijk veroordeeld werd. Wel dienen de feitelijke vaststellingen en motieven waarop de bestreden beslissing gesteund is, steun te vinden in het administratief dossier.

In casu wordt verwezen naar een proces-verbaal, opgesteld door de politie van Deinze-Zulte op 11 september 2018. Dit gerechtelijk proces-verbaal bevindt zich niet in het administratief dossier. Wel bevindt er zich een "*administratief rapport illegaal verblijf*", opgesteld op dezelfde datum. Dit verslag vermeldt dat verzoeker werd gearresteerd in het kader van illegaal verblijf. Daarnaast motiveert het administratief verslag dat deze interventie geïnitieerd werd met een klacht van de partner van verzoekers broer, B.I., wegens het toebrengen van slagen. Uit de stukken van het (niet-geïnterviewde) administratief dossier blijkt niet welke gevolgen aan deze klachten werden gegeven, noch of de slagen en verwondingen waarvan sprake in de bestreden beslissing naar behoren werden vastgesteld.

De verzoeker moet dan ook worden bijgetreden waar hij aanvoert dat het motief met betrekking tot "*het gewelddadige karakter van deze feiten*" slechts berust op een loutere assumptie, die geen steun vindt in een zorgvuldig onderzoek van de elementen van het administratief dossier. Vermits dit motief een "*specifiek element*" vormt in de zin van artikel 74/11, §1, eerste lid, van de vreemdelingenwet, waarom de duur van het inreisverbod drie jaar bedraagt, tast deze vaststelling de rechtsgeldigheid van de bestreden beslissing aan.

Met het betoog in de nota met opmerkingen dat verzoeker het gepleegde misdrijf minimaliseert, toont de verwerende partij geenszins aan dat de aan verzoeker verweten feiten naar behoren werden vastgesteld.

Het enig middel is gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 9 november 2018 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13*sexies*) wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee april tweeduizend negentien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. VERHAERT